

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.866 van 23 maart 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 augustus 2008, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 10 december 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WOUTERS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart te zijn geboren op 2 april 1984 te Lagman en van Afghaanse nationaliteit te zijn.

Op 18 februari 2005 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 29 maart 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 9 juni 2005 beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 28 augustus 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op 18 juni 2008 beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker dient tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat op 30 januari 2009 bij arrest nr. 22.422 wordt verworpen.

Op 19 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

*“(…) in toepassing van **artikel 9bis** van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch **ongegrond**.*

Reden(en):

De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende :

De aangehaalde elementen, met name dat betrokkene sinds begin 2005 in België verblijft, Nederlands leert en spreekt, zich heeft aangepast aan de Belgische maatschappij en leefregels, zijn leven in België heeft opgebouwd, vele vrienden en kennissen heeft en getuigenverklaringen voorlegt, een cursus maatschappelijke oriëntatie heeft gevolgd, zijn geen grond voor een verblijfsregularisatie. Het is immers volkomen normaal dat betrokkene na een verblijf van ongeveer drie jaar en zes maanden in een land de taal leert en dat hij zijn tijd in België zo goed mogelijk tracht te benutten in afwachting van een beslissing in het kader van zijn asielaanvraag en dat hij zich aangepast heeft aan de Belgische maatschappij en leefregels.

Betrokkene vroeg op 18.02.2005 asiel aan. Op 25.06.2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing ‘Weigering vluchtelingenstatus + Weigering subsidiaire bescherming’, hem betekend op 26.06.2008. Op 04.07.2008 tekende betrokkene beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing. Dit beroep is thans nog hangende.

Het feit dat verzoeker altijd getracht heeft werk te vinden en bijna de hele periode dat hij in België verblijft aan het werk is geweest, is geen grond voor regularisatie. De tewerkstelling heeft enkel als doel betrokkene de mogelijkheid te geven om tijdens zijn verblijf (gedurende de asielprocedure) in zijn eigen behoeften te voorzien.

Verzoeker vreest voor zijn leven indien hij zou moeten terugkeren en verwijst hierbij naar het reisadvies op www.diplomatie.be, een persartikel en naar de situatie in het land van herkomst. Dit kan geen grond voor regularisatie zijn daar deze verwijzingen gaan over de algemene toestand in Afghanistan en betrokkene geen persoonlijke bewijzen levert dat zijn leven in gevaar zou zijn. Er dient bovendien opgemerkt te worden dat aan betrokkene niet gevraagd wordt om terug te keren naar zijn land (zolang zijn asielprocedure nog lopende is).”

2. Rechtspleging

In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om hem het voordeel van de kosteloze rechtspleging toe te kennen omwille van zijn onvermogenheid. Tevens verzoekt de verwerende partij om de kosten ten laste te leggen van de verzoeker.

De Raad kan geen gerechtskosten opleggen en kan derhalve dus evenmin het voordeel van de rechtsbijstand toekennen, noch de kosten ten laste leggen van een partij betrokken in het geding. Het verzoek van de partijen wordt om die reden verworpen.

3. Ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting legt de raadvrouw van de verwerende partij een stuk neer waaruit blijkt dat verzoeker op 16 februari 2009 gemachtigd werd tot een tijdelijk verblijf van 1 jaar en dat deze verblijfstitel na één jaar mag worden verlengd op voorwaarde van voorlegging van een arbeids- of beroepskaart, van bewijzen van effectieve tewerkstelling en op voorwaarde dat verzoeker niet ten laste valt van het OCMW.

Uit voormeld stuk blijkt dat de vernietiging van de bestreden beslissing geen voordeel meer kan verschaffen aan verzoeker vermits verzoeker reeds heeft verkregen hetgeen hij beoogde met de vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker ontbeert het wettig vereiste belang.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.